

Економічні науки

УДК 316.422.42

Павлова Олена Миколаївна

*доктор економічних наук, професор,
завідувач кафедри аналітичної економіки та природокористування
Волинський національний університет імені Лесі Українки*

Павлова Елена Николаевна

*доктор экономических наук, профессор, заведующий кафедрой
аналитической экономики и природопользования
Волынский национальный университет имени Леси Украинки*

Pavlova Olena

*Doctor of Economics, Professor, Head of the Department of Analytical
Economics and Environmental Management
Lesya Ukrainka Volyn National University
ORCID: 0000-0002-8696-5641*

Павлов Костянтин Володимирович

*доктор економічних наук, професор,
завідувач кафедри підприємництва та маркетингу
Волинський національний університет імені Лесі Українки*

Павлов Константин Владимирович

*доктор экономических наук, профессор,
заведующий кафедрой предпринимательства и маркетинга
Волынский национальный университет имени Леси Украинки*

Pavlov Konstantin

*Doctor of Economics, Professor,
Head of the Department of Entrepreneurship and Marketing
Lesya Ukrainka Volyn National University
ORCID: 0000-0003-2583-9593*

Новосад Дарина Юріївна

*аспірантка кафедри аналітичної економіки та природокористування
Волинського національного університету імені Лесі Українки*

Новосад Дарина Юрьевна

*аспирантка кафедры аналитической экономики и природопользования
Волынского национального университета имени Леси Украинки*

Novosad Daryna

*Post-Graduate Student of the
Department of Analytical Economics and Nature Management
Lesya Ukrainka Volyn National University*

Куденьчук Анастасія Іванівна

*аспірантка кафедри аналітичної економіки та природокористування
Волинського національного університету імені Лесі Українки*

Куденьчук Анастасия Ивановна

*аспирантка кафедры аналитической экономики и природопользования
Волынского национального университета имени Леси Украинки*

Kudenchuk Anastasia

*Post-Graduate Student of the
Department of Analytical Economics and Nature Management
Lesya Ukrainka Volyn National University*

ORCID: 0000-0001-9368-6811

**ТЕОРЕТИЧНО-МЕТОДИЧНІ ТА НАУКОВІ ЗАСАДИ
ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧЕСКИЕ И НАУЧНЫЕ ОСНОВЫ
ИННОВАЦИОННОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ
THEORETICAL, METHODOLOGICAL AND SCIENTIFIC
FOUNDATIONS OF INNOVATIVE ACTIVITIES**

Анотація. У статті визначено сутність поняття "інновація" за хронологічними підходами, здійснено аналіз ринку інновацій в Україні, адже інновації стають синонімом поняття розвитку швидкого технологічного прогресу. Використання інноваційних технологій та сучасних моделей інноваційного процесу дає можливість підприємствам та організаціям бути на крок попереду від своїх конкурентів. Також у статті визначені ключові фактори, завдяки яким формуються інновації та необхідність їх розвитку. Вивчені поняття «інновація», «інноватика», «новаторство». Проаналізовано праці вчених в інноваційній сфері діяльності та нововведеннях від класиків економічної теорії до сучасних. Вбачається, що одним із важливих смислових аспектів поняття «інновація» є здійснення акцентів на практичних діях щодо втілення нового в економічній, технологічній, виробничій, торгівельній, соціальній, управлінській діяльності.

Ключові слова: інновації, інноваційні процеси, інноватика, нововведення, новаторство.

Аннотация. В статье определена сущность понятия "инновация" за хронологическими подходами, осуществлен анализ рынка инноваций в Украине, ведь инновации становятся синонимом понятия развития быстрого технологического прогресса. Использование инновационных технологий и современных моделей инновационного процесса дает возможность предприятиям и организациям быть на шаг впереди своих конкурентов. Также в статье определены ключевые факторы, благодаря которым формируются инновации и необходимость их развития. Изученные понятия «инновация», «инноватика», «новаторство». Проанализированы труды ученых в инновационной сфере деятельности и нововведениях от классиков экономической теории к современным. Представляется, что одним из важных смысловых аспектов понятия

«інновація» являється здійснення акцентів на практичних діях по втіленню нового в економічній, технологічній, виробничій, торговій, соціальній, управлінській діяльності.

Ключові слова: інновації, інноваційні процеси, інноватика, нововведення, новаторство.

Summary. *The article defines the essence of the concept of "innovation" in chronological approaches, analyzes the innovation market in Ukraine, because innovation is becoming synonymous with the concept of the development of rapid technological progress. The use of innovative technologies and modern models of the innovation process enables enterprises and organizations to be one step ahead of their competitors. Also, the article identifies the key factors due to which innovations are formed and the need for their development. Studied the concepts of "innovation", "innovation", "innovation". The works of scientists in the field of innovation and innovations from the classics of economic theory to modern ones are analyzed. It seems that one of the important semantic aspects of the concept of "innovation" is the emphasis on practical actions for the embodiment of the new in economic, technological, production, trade, social, management activities.*

Key words: *innovation, innovation processes, innovation, innovation, innovation.*

Постановка проблеми. Найпріоритетнішою проблемою розвитку інноваційної діяльності в Україні є те, що у державній економіці країни відсутні інноваційні механізми та ефективні якості щодо прийняття інноваційних ідей.

Через слабкий розвиток інноваційного середовища значно ускладнюється створення та просування інвестиційних проектів у комерційній галузі. Однією із перешкод розвитку інноваційної економіки є також недосконале законодавство у сфері забезпечення інноваційної

діяльності. Враховуючи макроекономічну нестабільність, що відбулася в наслідок фінансово-економічних та політичних криз ХХІ столітті можна стверджувати, що промислові підприємства інноваційно розвиваються повільніше. Для того, щоб формувати якісну інноваційну політику важливо правильно визначати та розуміти сутність поняття «інновації» та «інноваційний розвиток».

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вітчизняні та зарубіжні економісти першочергово почали досліджувати інноваційну роль та існуючі проблеми в економічній діяльності. Адже, інтерес до інноваційної діяльності привертає увагу вчених ще із ХХ та ХХІ століттях. До дослідників цієї теми належать праці Й. Шумпетера [21], його послідовників Н. Кондратьєва [9], Г. Доброва [5], М. Туган-Барановського [17], Р. Фостера [19], С. Глазьева [3], И. Балабанова [2] та ін.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою даної статті є глибокий аналіз теоретичних досліджень наступних розумінь, - «інновації», «процеси інновацій», «новаторство» та трактування цих термінів зарубіжними та вітчизняними дослідниками. А також, велике бажання проаналізувати та дослідити ринок інновацій в Україні шляхом вивчення теперішнього рівня підприємств з точки зору інновацій та інноваційних стратегій.

Виклад основного матеріалу дослідження. В умовах державного регулювання підприємництва їх діяльність та розвиток зумовлені якісною працею інноваційних механізмів, а також реалізованими нововведеннями. Саме тому у теперішньому світі, інновації є чинником швидкого росту й розвитку сукупної організованої і злагодженої діяльності людей. А усім відомі поняття інновації, інноваційні процеси та зміни назавжди закарбувалися в уявленні та думках багатьох успішних бізнесменів. Саме тому, це спонукає до необхідності досліджувати сутність інновацій та їх актуальність [4].

Повертаючись до історії, найперше визначення «інновації» взяло свій початок у наукових дослідженнях культурологів у XIX столітті й трактувалося, як піднесення певних елементів із однієї культури у іншу. Зазвичай мова йде про фільтрацію та обмін звичаїв європейської культури та методів їх приналежності у африканське та азіатське середовище.

Лише на початку XX століття почали досліджувати логіку технічних інновацій, проте ще у XVII столітті ученим Адамом Сміттом у своїй діяльності про дослідження природи й причин багатства народів, були розставлені акценти на необхідності збільшення продуктивності праці шляхом введення технічних інновацій.

Початкові інноваційні теорії беруть початок із Західної Європи та стосуються західноєвропейських дослідників В. Мітчерліха та В. Зомбарта, які вважали за основу економічний механізм капіталістичних підприємств.

Дослідники вважали, що основним призначенням та ідеологією підприємств є його прибутковість. Однак, здобути цю мету можливо виключно за умови реалізації технічних нововведень шляхом втілення їх у матеріальній формі. Отже, інноваційний процес, можна вважати основою капіталізму.

Відомий науковець В. Зомбарт давав характеристику підприємцю, як представнику технічного розвитку. Натомість, інший видатний науковець В. Мітчерліх вбачав підприємця, як видозміну поглядів на роль бізнесмена у економічних процесах.

Зарубіжні економісти: К. Маркс, В. С. Джевонс, Х. Кларк, С. Де Вольф та Я. Ванн Гельдерен та український учений М. Туган-Барановський довели та підтвердили свою теорію щодо розвитку інновацій у актуальному вигляді, що є наслідком учених, якими було досліджено економічний розвиток економіки та суспільства, а також виявлено нерівномірності у темпах економічного зростання.

Вищевказані учені вважали, що на причину коливань у економіці впливають екзогенні показники. Проте, досліджуючи циклічність промислового виробництва на основі великої кількості статистичних даних, російським економістом М. Кондратьєвим, було зроблено висновок щодо існування циклічності кон'юнктури ринку.

Таким чином, М. Кондратьєв хоч і не застосовував термін «нововведення», проте, у своїх дослідженнях аналізував саме це.

Ученим було глибоко досліджено та проаналізовано причинно-наслідкову динаміку еволюції економічного розвитку, проте, він не зміг дати пояснення надмірного інтересу бізнесу до нововведень і нових технологій.

Саме тому ці неточності у вищезазначеному вченні дали поштовх до майбутніх досліджень, наслідком яких є інноваційна теорія технологічної зміни [8; 9; 17].

Мотивацією у виникненні вищевказаної економічної теорії й розвитку стала теорія Й. Шумпетера, який був першим представником поняття «інновація» та відсортував нововведення за рангом новизни. Також вченим було досліджено можливості втілення нововведення за ідеями, зокрема, він представив «ефективну конкуренцію». Дана ідеологія відображала, характеризувала та аналізувала систему конкуренції у взаємозв'язку із монополією.

Зважаючи на теорію стрімкого розвитку економічної системи, заснованої на принципі приватної власності, науковець Й. Шумпетер дав пояснення й характеристику економічній кон'юктурі, тобто, еволюції між економічними нововведеннями, що зумовлені рухом капіталовкладень.

Тобто, зважаючи на вищезазначене, можемо дійти до висновку, що циклічність у економічному розвитку є закономірною та базуються на прагматичному аналізі науково-технічного прогресу, а нововведення у

технологічному аспекті стають причиною у відхиленнях економічної активності [21].

Інші економічні дослідники (Н. Кондратьєва, Г. Добров, М. Туган-Барановський, Р. Фостер, С. Глазьев, И. Балабанова) наполягали, що сукупність ознак між попитом і пропозицією є правомірними та закономірністю нововведень.

Цими ж наслідками у економіці є фази промислового циклу між зростанням та пригніченням.

Однак, жодними статистичними обґрунтуваннями ці явища науковці не підкріпили.

Беззаперечного значення у дослідження Шумпетера стало те, що він першим виділив явище новації та зумів його проаналізувати [3; 19].

Після 1945 року у США активно почала розвиватись теорія нововведень. А у ФРН зазначена теорія зародилась лише у середині 60-х років.

У післявоєнні роки інноваційні розробки новинок орієнтувались виключно на попит. Даний підхід передбачав самостійний технічний розвиток і здатність більш точно вибирати перелік технічних ідей тотожно економічним критеріям.

Існують архетипи, що мотивуються позицією внутрішніх зв'язків між дослідженнями та створенням дієвої стратегії у виробництві.

Також, виділяють ще одну модель, що враховує практичні навички великих приватних капіталістичних фірм, що формують науково-дослідні організації-лабораторії на території цих же підприємств. Основною їх рисою є те, що вони не покладаються на звичний взаємозв'язок між університетами та галузями підприємств.

Послідовники Й. Шумпетера досліджували техніко-економічний прототип економічному розвитку та пояснили, що технологічні зміни здійснюються не лише зазнаючи фізичного зносу, але і через тривалу

експлуатацію певних технологічних методів, їх поширення у певних галузях, що призводить до зменшення норми прибутків підприємців.

Оскільки у ХХ столітті першовідкривачем поняття інновація став Й. Шумпетер, то саме його глибокі вивчення даного питання стали локомотивом для роботи інших науковців в інноваційних дослідженнях.

Смислове значення терміну «новація» трактується, як початок нового. Слід зазначити, що у літературі часто прирівнюють поняття нововведення, інновації або новшество, проте, вони відрізняються один від одного.

До нововведень належать: нова методика, новий стандарт, нові методики, інструкції, рекомендації чи порядок, патент або інша документація на нову чи вдосконалену технологію, товарні знаки, ноу-хау та ін.

Під новшеством слід розуміти наслідок практичних, ґрунтовних вивчень, експериментальних аналізів та розслідувань у різних сферах діяльності задля поліпшення їх результативності та продуктивності.

Якщо взяти до уваги опрацювання сучасних авторів стосовно використання терміну нововведень, то вони вживають для цього поняття різнобічні характеристики відповідно до специфіки й цілей об'єкта, який підлягає дослідженню. Для прикладу, К. Найт розглядав поняття нововведень, як «введення» чогось іншого, цікавішого, перспективнішого у взаємодії з підприємствами, установами, організаціями та суб'єктів їх діяльності. Тобто, нововведення завжди слугувало методом перемін в організаціях [5].

Натомість, А. Г. Кругліков вважав поняття «нововведень», новим досягненням НТП, що використовується у праці людини. Е. Менсфілд стверджував, що коли нове пристосування активно використовується в будь-якій діяльності він автоматично набуває науково-технічних новаційних ознак [5]. Більш чіткого відокремлення цим поняттям дав П. Лелон, він

стверджував, що новшества, це абсолютно нові технологічні види й методи [5].

Найбільш інтегровано та об'єктивно трактував вищевказане поняття советський науковець Н. Лапін, він вважав, що нововведення слід трактувати, як сукупність розширень, популяризації і використань абсолютно нових утилітарних підходів до новацій [5].

Аналізуючи актуальні вітчизняні (місцеві) та зарубіжні словники з економіки знаходимо інформацію про те, що згідно них, термін інновація трактують як: впровадження сучасних методик, технік та технологій, організації діяльності по новому та реалізацію товарів, послуг, що зумовлює бути конкурентоспроможними та мати очевидні переваги над суперниками. Отже, це кардинально новітній метод у конструюванні реалізації товарів, внаслідок цього, зазначені складові дають можливість підприємству та його безпосередньому керівнику отримувати значні переваги над конкурентами; зміна техніки та технологій внаслідок вкладання засобів у економічний сектор [11].

Глибоко аналізуючи галузь регулювання науки та техніки відомий американський вчений Б. Твісс вважав нововведення розвитком, в якому ідейність або створення чогось нового накопичує кардинально глобальний економічний сенс.

Саме тому, можна сміливо вважати, що це цілісна й неподільна справа, що організовує всі основні галузі науки, економіки, техніки та управління. Суть даного методу заключається у тому, що розвиток новинки можна охарактеризувати етапом від виникнення ідей до її товарного втілення. Цей процес формує цілу сукупність між виробництвом, обміном та споживанням.

Стосовно вищезазначеного німецький дослідник Ф. Хаберланд мав свої глибокі переконання. Він вважав, що нововведення містять науково-

технологічні, науково-технічні, економічні та організаційні зміни, що беруть свій початок у відтворюваному процесі.

В підтвердження своєї думки він наводив ключові характеристики: якість, оригінальність та незвичність виробу, технологій та способи їх створення, реалізації, циклічності нововведень, господарської активності та соціологічних результатів [10].

О. Савченко зробив висновок, що інновація – безперервний механізм формування, поширення та застосування методів для вирішення будь-яких проблем по-новому. О. Попова розуміє інновацію, як цілеспрямований і керований перебіг видозміни освітніх практик внаслідок формування та реалізації нововведень [16]. На думку Б. Санто, інновації – технічно-економічний процес, що відбувається внаслідок застосування винаходів та ідей, що створюються задля кращих виробів та технологій і в майбутньому приносить дохід.

К. Найт – відомий спеціаліст у інноваційній діяльності дав характеристику визначенню нововведень, як уособлення новинок щодо підприємств, установ, організацій або їх середовищ та розглянув нововведення, як процес зміни на підприємствах, установах, організаціях [18].

Більш чітко термін нововведень та інновацій трактує П. Лелон, згідно його твердження, інновація – технічно-економічний процес, який внаслідок використання на практиці інтелектуальної діяльності, винаходів та ідеологій призвів до формування кардинально нових типів продукції та технологій, який характеризується кращими рисами, аніж попередні.

Визначення терміну нововведення науковець трактує перебігом між виникненням наукової ідеї до її аргументування й створення спеціалізованого, технологічного винаходу, що в подальшому призводить до отримання доходу [20].

Паламарчук В. трактує поняття інновації, як результат творчого пошуку однієї особи або цілого колективу, що дає змогу відкривати новизну у науці та практиці і як наслідок формуються та втілюються кардинально нові ідеї. Якщо учений розкриває щось кардинально нове, то він є новатором, якщо трансформує наукову ідею у практику – інноватором.

Представники російської наукової спільноти Ю. Яковець та Б. Кузик вбачають, інновації - серцем інвестицій, адже, без них, будь-які капіталовкладення стають недостатніми і навіть згубними, адже тим самим пролонгують існування неконкурентоспроможних товарів, робіт чи послуг [1].

Отже, проаналізувавши усі вищезазначені позиції учених, можна дійти до висновку, що інновації це певні видозміни усіх сфер діяльності підприємств, установ, організацій, зокрема у процесі створення або моніторингу господарської, фінансової, організаційної та соціальної ланок.

Усі вищезазначені напрямки формуються за ініціювання та експлуатації нових або поліпшувальних рішень, що сформувалися внаслідок НТП та мають на меті задовольнити усі соціальні потреби, що стрімко зростають та як наслідок, підвищують конкурентоспроможність таких підприємств. На думку авторів, вищезазначена термінологія уособлює в собі деякі важливі уточнення. Першочергово, ці переміни передбачають не лише модернізацію процесів виробництва, але і зміни різноманітних сфер діяльності підприємств. Другим пунктом в запропонованому значенні потрібно встановити мету інновації задля задоволення запитів споживачів, а також збільшення конкурентоспроможності самих підприємств, установ, організацій. По-третє, якщо взяти до уваги визначення поняття «інновації», то у ньому яскраво визначено та сформульовано суб'єкт, у даному випадку ним виступає підприємство, установа або організація.

Отже, можемо прокласифікувати інновації за типами та способами управління сферами господарської діяльності, як етап між наукою, виробництвом, інвестицією та збутом продукту реалізації.

Створивши сукупність взаємозалежних систем, методів або важелів внутрішнього управління, потрібно обліковувати кількість та характерні риси нововведень, які утворюють дані процеси.

Необхідно структурувати інновації, адже, це чітко та неупереджено відобразить їх різносторонність та багатоманітність методів їх використання [13; 14].

Класифікуючи інновації за категоріями ми отримуємо не лише структуровані об'єкти, а і можемо виявляти в них слабкі та вразливі місця.

Місцеві та іноземні науковці, висловили величезну кількість гіпотез стосовно структурування цілісності інновацій, їх складу та характеристик за класифікаціями.

Так у місцевих та іноземних виданнях їх чисельність переходить за двадцять, але це є ознакою того, що підмінено значення типологічних ознак на характеристику їх відмінностей у типологічних групах [15].

Аналізуючи методи та підходи до інновацій слід також відзначити науковця В. Мединського, який запропонував здійснити класифікації інновацій за наступними ознаками: ступінь розроблення й реалізації; рівень чутливості до змін; сфера застосування та реалізації; обсяг новизни та інтенсивності змін.

Узагальнивши усі наявні позиції вчених щодо трактування інновацій пропонуємо сприймати їх, як зміну усіх сфер життєдіяльності підприємств: виробничу, маркетингову, фінансову, організаційну та соціальну. Впровадивши, освоївши, та в процесі, використавши нові рішення, які попередньо були засновані на НТП з метою безперервного зростання суспільних потреб та підвищуючи конкурентоспроможності підприємств [12].

На думку авторів, такі формулювання містять деякі важливі узагальнення. Першим вагомим критерієм є не лише модернізація процесів виробництва, а і прогнозовані зміни у різноманітних сферах діяльності підприємств. Другим критерієм є формування мети інновації. Основною метою є задовольнити уявлення споживача та при цьому бути конкурентоспроможним підприємством на ринку. Третім, не менш важливим, критерієм є чітко визначений суб'єкт, який здійснює інноваційну діяльність. У даному випадку цим суб'єктом виступає підприємство, установа, організація.

На думку авторів, такі ознаки містять певні суттєві обґрунтування. Першим вагомим критерієм є не лише модернізація процесів виробництва, а і прогнозовані зміни у різноманітних сферах діяльності підприємств. Другим критерієм є окреслення мети інновації. Основною метою є задовольнити уявлення споживача та при цьому бути конкурентоспроможним підприємством на ринку. Третім, не менш важливим, критерієм у формулюванні інновацій є конкретно сформований індивід, що реалізовує інноваційну діяльність. Таким індивідом у наведеному випадку виступає підприємство, установа або організація.

На нашу думку, аналізуючи літературні джерела, можна із легкістю виявляти найбільш суттєві класифікаційні інноваційні ознаки та у кінцевому результаті презентувати їх узагальнену класифікацію. За допомогою узагальнення є перспектива оцінки спрямування процесу інновацій, а також його результативність, визначати можливі перспективи у подальших інноваціях, створювати важелі економіки та формулювати організаційні форми контролю за інноваційною діяльністю і наостанок встановлювати та налагоджувати відносини з різноманітними інноваційними видами.

Аналізуючи Закон України «Про інноваційну діяльність» термін «інновація» необхідно трактувати так: інновації - новостворені або

удосконалені технології, що здатні до конкурентоздатності, а також організаційно-технічні рішення адміністративного, виробничого або комерційного значення. Інновації є результатом спільної взаємної діяльності, що спрямована на досягнення науково-технічного прогресу [6].

У визначенні інноваційних типів існують певні складнощі, адже, чимала кількість процесів, які їх формують відносять до складних систем.

Враховавши усі недоліки та слабкі сторони, які виникли в ході аналізу цієї роботи, пропонуємо розглянути нове трактування визначення «інновація».

Інновація – комплекс утворених або покращених пропозицій, товарів, послуг, робіт, ідей, принципів, методик, що знайшли місце для застосування на практиці із ціллю досягнути економічний, науково-технологічний, екологічний, інформаційний, соціальний та іншого виду ефекти.

Дане трактування урізноманітнює види новинок, які взяті за основу самого процесу інновації та включає той факт, що лише в процесі практичної діяльності і реалізації, будь-яка новинка може набути статус інновації. Найголовніше, що у даному понятті зазначена мета - той ефект або вигода, яку у кінцевому результаті хоче отримати будь-який новатор.

Отже, формулюючи вищевказане визначення та враховуючи ключові ознаки, які притаманні інноваціям: новинка, інтерес на ринку, рентабельність та прибутковість. Слід зазначити, що предметом інноваційних досліджень є нововведення, як сукупність зміни стану об'єктів та процесів створення новинок.

Інноватика – науковий вид діяльності, який досліджує різноманітні проблематичні питання у створенні, формуванні та реалізації новинок та нововведень, шляхом їх розповсюдження та пристосування у різноманітних інноваційних організаціях.

Інновація це реалізований ефект, який набувається після вкладення у нові продукти, технології, процеси або операції власний чи запозичений капітал.

Реалізація інновацій це своєрідний обмін грошей на інновації, «гроші = інновації». Внаслідок даного обміну отримані підприємцем, інвестором або продавцем кошти компенсують ті витрати, що були понесені на формування та реалізацію інновацій і в кінцевому результаті приносять дохід та стимулюють підприємців створювати нові та більш цікаві інноваційні блага.

Враховуючи вищезазначене можемо зробити висновок, що інновації виконують такі основні функції: інноваційну, відтворювальну та стимулюючу [2].

На сьогоднішній день, втілення інноваційної діяльності розглядають як спосіб підвищити конкурентоздатність товарів, робіт, послуг, а також задля підтримання високого темпу інноваційного розвитку та дохідності.

Отже, завдяки застосуванню різноманітних інноваційних процесів спостерігається зміна якісних та кількісних характеристик виробничої сфери та сфери споживання, а також зростає розвиток економіки в цілому.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямі. Проаналізувавши погляди іноземних та місцевих дослідників стосовно поняття інновацій, слід виділяти три основні методи до визначення цього наукового питання.

З однієї сторони, науковці стверджують, що інновації – наслідок творчих процесів у вигляді нових або вдосконалених технологій. З іншої сторони, настоятелі системних та процесних підходів вважають, що інновації – це перебіг між впровадженням та використанням кардинально нових рішень, а також це процес вдосконалення та зміни продуктів.

Виділяють також еволюційний метод, який знайшов своє поширення у інноваційній теорії. Згідно із цим методом, інновацію

розглядають, як модернізацію або зміну, що позначається на технології, продукті, системі чи методах. Створивши єдину класифікацію інновацій та згрупувавши їх за різними ознаками застосувавши англomовну термінологію – ми отримаємо можливість впорядкувати більшість інноваційних типів.

Оскільки не існує єдиного алгоритму стосовно того, як стати інноваційно привабливим та як вижити у сучасних умовах ринкової економіки для кожного підприємства окремо, пропоную класифікувати інновації та послідовно змінювати покоління інноваційного процесу, що наведені у роботі. Даний підхід з легкістю може допомогти новаторам знайти кожному свою стратегію для інноваційного розвитку відповідно до умов та можливостей в яких вони на даний час знаходяться.

Література

1. Антонюк Л. Л. Інновації: теорія, механізм розробки та комерціалізації: монографія. Київ : КНЕУ, 2003. 394 с.
2. Балабанов И. Т. Инновационный менеджмент. СПб.: Питер, 2000. 208 с.
3. Глазьев С. Ю. Экономическая теория технического развития М.: Наука, 1990.
4. Дідченко О. І., Бибочкіна О. Ю. Сутність та класифікація інновацій // Економічний вісник Запорізької державної інженерної академії. 2013, вип. № 4. С. 48–58.
5. Добров Г. М. Прогнозирование и оценки научно-технических нововведений. Киев: Наук. думка, 1989. 280 с.
6. Закон Украины «Об инновационной деятельности» // Ведомости Верховной Рады Украины, 2002. №36. Ст. 266.

7. Захарченко В. І. Інноваційний менеджмент: теорія і практика в умовах трансформації економіки: навч. посіб. Київ: Центр учбової літератури, 2012. 448 с.
8. Йохна М.А. Економіка і організація інноваційної діяльності : навч. посіб. Київ : Академія, 2005. 400 с.
9. Кондратьев Н.Д. Проблемы экономической динамики. Москва: Экономика, 1989. 526 с.
10. Краснокутська Н. В. Інноваційний менеджмент: навч. посіб. Київ: КНЕУ, 2003. 504 с.
11. Крикуненко Д. О. Проблеми впровадження інновацій на підприємствах. URL:http://www.nbuu.gov.ua/portal/Soc_Gum/Mimi/2011_4_1/1_5.pdf
12. Павлова О. М., Павлов К. В. Пріоритетні напрями державного регулювання конкуренції: вітчизняний та зарубіжний досвід // Економічний часопис Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. Луцьк. Вежа-Друк. 2019. №1(17). С. 14-20.
13. Павлова О. М. Товарна форма організації суспільного виробництва В умовах розвитку національної економіки України (другої половини XVII - кінця XVIII ст.): монографія. Луцьк. Видавництво «Терен», 2019. 480 с.
14. Павлова О. М., Купчак В. Р., Павлов К. В., Лагодієнко В. В. Формування та регулювання регіональних енергетичних систем: теорія, методологія та практика: монографія. Луцьк. СПД Гадяк Жанна Володимирівна. Друкарня «Волиньполіграф», 2019. 346 с.
15. Петренко О. П. Інновації як складова ефективного розвитку зерновиробних та зернопереробних підприємств. URL: http://www.nbuu.gov.ua/portal/soc_gum/ekhp/2010_3/st3.pdf

16. Тверезовська Н. Т., Шарата Н. Г. Роль інновацій у розбудові вищих навчальних закладів. URL: http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/pedalm/texts/2012_14/018.pdf
17. Туган-Барановський М. И. Промышленные кризисы. К.: Наук. Думка, 1996. 260 с.
18. Федулова Л. І. Інноваційна економіка: підручник. К.: Либідь, 2006. 480 с.
19. Фостер Р. Обновление производства: атакующие выигрывают. М.: Прогресс, 1987. 26 с.
20. Хомік В. В. Теоретичні дослідження інноваційної активності регіону. URL: http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/en_re/2010_7_5/26.pdf
21. Шумпетер Й. Теория экономического развития. М.: Прогресс, 1982. 453 с.

References

1. Antonjuk L. L. Innovaciji: teorija, mekhanizm rozrobky ta komercializaciji: monohrafija. Kyjiv : KNEU, 2003. 394 s.
2. Balabanov I. T. Innovatsionnyy menedzhment. SPb.: Piter, 2000. 208 s.
3. Glazev S. Yu. Ekonomicheskaya teoriya tekhnicheskogo razvitiya M.: Nauka, 1990.
4. Didchenko O. I., Bybochkina O. Ju. Sutnistj ta klasyfikacija innovacij // Ekonomichnyj visnyk Zaporizjkoji derzhavnoji inzhenernoji akademiji. 2013, vyp. # 4. S. 48–58.
5. Dobrov G. M. Prognozirovanie i otsenki nauchno-tekhnicheskikh novovvedeniy. Kiev: Nauk. dumka, 1989. 280 s.
6. Zakon Ukrainy «Ob innovatsionnoy deyatel'nosti» // Vedomosti Verkhovnoy Rady Ukrainy, 2002. №36. St. 266

7. Zakharchenko V. I. Innovacijnyj menedzhment: teorija i praktyka v umovakh transformaciji ekonomiky: navch. posib. Kyjiv: Centr uchbovoji literatury, 2012. 448 s.
8. Jokhna M.A. Ekonomika i orghanizacija innovacijnoji dijajlnosti : navch. posib. Kyjiv : Akademija, 2005. 400 s.
9. Kondratev N.D. Problemy ekonomicheskoy dinamiki. Moskva: Ekonomika, 1989. 526 s.
10. Krasnokutsjka N. V. Innovacijnyj menedzhment: navch. posib. Kyjiv: KNEU, 2003. 504 s.
11. Krykunencko D. O. Problemy vprovadzhennja innovacij na pidpryjemstvakh. URL:http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/Mimi/2011_4_1/1_5.pdf
12. Pavlova O. M., Pavlov K. V. Priorytetni naprjamy derzhavnogho rehuljuvannja konkurenciji: vitchyznjanyj ta zarubizhnyj dosvid // Ekonomichnyj chasopys Skhidnojevropejskogho nacionaljnogho universytetu imeni Lesi Ukrajincky. Lucjk. Vezha-Druk. 2019. #1(17). S. 14-20.
13. Pavlova O. M. Tovarna forma orghanizaciji suspiljnogho vyrobnyctva V umovakh rozvytku nacionaljnoji ekonomiky Ukrainy (drughoji polovyny KhVII - kincja XVIII st.): monoghrafija. Lucjk. Vydavnyctvo «Teren», 2019. 480 s.
14. Pavlova O. M., Kupchak V. R., Pavlov K. V., Laghodijenko V. V. Formuvannja ta rehuljuvannja rehionaljnykh energhetychnykh system: teorija, metodologhija ta praktyka: monoghrafija. Lucjk. SPD Ghadjak Zhanna Volodymyrivna. Drukarnja «Volynjpolighraf», 2019. 346 s.
15. Petrenko O. P. Innovaciji jak skladova efektyvnogho rozvytku zernovyrobnykh ta zernopererobnykh pidpryjemstv. URL: http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/ekhp/2010_3/st3.pdf

16. Tverezovsjka N. T., Sharata N. Gh. Rolj innovacij u rozbudovi vyshhykh navchaljnykh zakladiv. URL:
http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/pedalm/texts/2012_14/018.pdf
17. Tugan-Baranovskiy M. I. Promyshlennye krizisy. K.: Nauk. Dumka, 1996. 260 s.
18. Fedulova L. I. Innovacijna ekonomika: pidruchnyk. K.: Lybidj, 2006. 480 s.
19. Foster R. Obnovlenie proizvodstva: atakuyushchie vyigryvayut. M.: Progress, 1987. 26 s.
20. Khomik V. V. Teoretychni doslidzhennja innovacijnoji aktyvnosti reghionu. URL:
http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/en_re/2010_7_5/26.pdf
21. Shumpeter Y. Teoriya ekonomicheskogo razvitiya. M.: Progress, 1982. 453 s.